

Fornyings- administrasjons- og
kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep
0030 Oslo

Vår saksbehandler/tlf.

Vår ref.

Oslo,
17.12.12

Deres ref.
12/2724

Høringsuttalelse om Digital kommunikasjon som hovedregel – endringer i forvaltningsloven

Vi viser til FADs høringsbrev av 05. oktober 2012, der det bes om synspunkter på forslag til regelverksendringer i forbindelse med den planlagte innføringen av digital postkasse.

Forskningsrådet registrerer at formålet med de foreslåtte endringene er å legge til rette for toveis digital kommunikasjon mellom offentlige virksomheter og brukerne, herunder å fjerne behovet for et eksplisitt samtykke til digital kommunikasjon. Forskningsrådet har allerede en utstrakt bruk av elektronisk saksbehandling og elektronisk kommunikasjon med våre brukere, og det er viktig for oss at lovverket er lagt best mulig til rette for denne arbeidsformen.

Forskningsrådet støtter derfor forslagene om digital postboks som første valg, reservasjonsmulighet og et kontaktregister for privatpersoner og bedrifter/virksomheter. Vi ser det som positivt at departementet nå har valgt en løsning der digital postkasse for privatpersoner kan være knyttet til den markedsløsningen som den enkelte føler seg best tjent med.

Forskningsrådet har ingen spesielle preferanser til spørsmålet om bruk av elektronisk kommunikasjon kun skal reguleres i forvaltningsloven § 15a, eller om spesialreglene i §§ 16 og 27 skal beholdes med foreslåtte endringer.

Vi vil imidlertid understreke at siktemålet i digitaliseringsprogrammets punkt 3.8 om at næringslivet ikke skal få reservasjonsrett er av stor betydning for oss. Vi forutsetter at dette også vil gjelde andre enheter som forskningsinstitusjoner, helseforetak med videre.

I tillegg til enheter som næringslivsaktører og forskningsinstitusjoner, forholder Forskningsrådet seg også i stor grad til fysiske personer. Dette gjelder særlig i forbindelse med at disse engasjeres som fagekspert ved evaluering av søknader om prosjektmidler. I en slik sammenheng forholder vi oss til den nasjonale eller internasjonale fageksperten som en profesjonell aktør, idet han eller hun blir rekruttert i kraft av sin utdanning og erfaring på et fagfelt. Også overfor disse fysiske personene er det viktig for Forskningsrådet at elektronisk kommunikasjon kan brukes fullt ut. Obligatorisk digital kommunikasjon bør etter Forskningsrådets mening tilstrebes der det er mulig, fordi det gir kostnadseffektivitet og økt brukerservice til de som skal benytte løsningene. Vi mener i den sammenheng at det vil være en fordel at krav om eksplisitt samtykke erstattes med reservasjonsrett for fysiske personer, slik det nå foreslås. For vår virksomhet vil det dessuten være ønskelig med en

reservasjonsrett som er snevrest mulig. Videre må det etter vårt syn tas høyde for at det enkelte forvaltningsorgan kan innhente samtykke til elektronisk kommunikasjon som på eget forvaltningsområde «opphever» en generell reservasjon.

Forskningsrådet forholder seg i liten grad til fysiske personer som privatpersoner annet enn gjennom våre webbaserte informasjonstjenester. Vår uttalelse gjelder forvaltningens elektroniske kommunikasjon med de profesjonelle aktørene. Det kan være grunn til å skille mellom forvaltningens kommunikasjon med fysiske personer som privatpersoner og fysiske personer som profesjonelle aktører i kraft av sin faglige bakgrunn, i den grad det er mulig.

Kontaktregisteret for personer mener vi mest hensiktsmessig kunne være en modernisering av Folkeregisteret og forvaltes på samme måte som Brønnøysundregistrene. Enhetsregisteret må da bygges ut til å inneholde den relevante informasjonen om personer med ansvarsroller i bedrifter og virksomheter. Alternativt må vi ha en tredje løsning som da må være automatisk tilgjengelig som om det var samme løsning. Det er mange offentlige etater som abonnerer på kontaktinformasjon om virksomheter fra Enhetsregisteret i dag, og det vil være positivt om kontaktinformasjonen her ble mer oppdatert og omfattet flere nivåer enn det som er tilfelle per i dag. Dette gjelder spesielt universitets- og høyskolesektoren. For virksomhetene selv vil det innebære en besparelse om man slipper å vedlikeholde dette flere steder. Utbygging og bruk av Folkeregisteret og Enhetsregisteret for dette formålet vil derfor etter Forskningsrådets mening være å foretrekke fremfor å etablere separate registre for henholdsvis enkeltpersoner og virksomheter, slik det foreslås i pkt. 6.2.3 a) i utredningen fra Wikborg/Rein.

Med vennlig hilsen
Norges forskningsråd

Sønneve Ølnes
Divisjonsdirektør
Administrasjonsdivisjonen

Mariken Vinje
Avdelingsdirektør
Avdeling for dokumentasjon og jus